

i at gaa nærmere ind paa de Bemærkninger, der fremkom i det andet Thing; det er Bemærkninger, som man fremsætter, naar man ikke vil indlade sig paa Forhandling, og det er saaledes Bemærkninger, der ikke fortjener at underkastes Behandling andet Steds. Dette er Marjagen til, at Udvalgets Flertal har kunnet stille sig, som det har stillet sig. Vi se Sagen fra et sagligt Synspunkt og tage ikke Hensyn til den tilshneladende Udfordring, der kunde komme andet Steds fra; derved vilde vi kun blive ledede til at behandle Sagen med den Alterhed, som maatte kan være fremkommen andet Steds, og derved skade vi baade os selv og Sagen. Hvorfor skulde vi indlade os paa det? — Det er interessant at se det aandelige Slægtsskab, der er imellem den høitærede Minister og den ærede Ordfører for Mindretallet. Naar den ærede Ordfører for Mindretallet har gjort nogle Bemærkninger enten som før i Betænkningen eller som nu i Dag mundtlig, kan man temmelig sikkert vente, at de blive varierede af den høitærede Minister, og at han gjør dem til sine. Vi hørte saaledes flere Indvendinger blive fremsatte saavel af den høitærede Minister som af den ærede Ordfører, men om dem alle gjælder det, at de egentlig vise, at man fra begge Sider har noget Feilshyn paa Sagen. Man tror overhovedet, at der kan være Tale om at faae den spanske Handelsstraktat godkjendt uden de Betingelser, der knyttes til den fra dette Things Side. Det er en Feil, og det er en Feiltagelse, naar man henviser dette Things Flertal og dette Thing i det Hele taget til den Stemning, der giver sig tilkjende i det andet Thing, og siger, at naar vi vilde have Handelsstraktaten godkjendt, maa vi tage Hensyn til denne Stemning. Naar man taler derom, burde man fra dette Things Side tvertimod snarere henvende Ordet til det andet Thing og sige til det: Hvis I virkelig ønske Handelsstraktaten godkjendt, et Ønske, som næres saavel af Ministeriet som af Mindretallet og det andet Thing, saa er der ikke Andet for Uder at gjøre end at gaa ind paa det Standpunkt, som Flertallet her indtager. Det ærede Mindretal har indrømmet, at det Standpunkt, vi indtage derved, at vi have sluttet os til det Forslag, der er fremkommet fra det ærede Medlem fra Middelfart, ikke var saa stærkt som det, vi indtog ved Sagens forrige Behandling, og det kan det ærede Mindretal fra et vist Synspunkt have Ret i, idet vi jo indskrænke den finantzielle Forbring ubetinget til henved 4 Millioner, og der ikke er Tale om, hvorledes Kompensationen eller de yderligere Redskættelser skulle finde Sted. Seg skal tillige bemærke, at her-

ved holdes Spørgsmaalet om Al- og Brændevinsaffæren ude. Seg vil minde om, at det saaledes er vort Hovedstandpunkt fra i Fjor, at det er vort Hovedstandpunkt fra i Mar, og at Ophævelsen af Krigsskatten er et Retfærdighedstrav fra Befolkningens Side. Vi have hidtil foretrukket ikke at gaa den Omvei at fordre Krigsskatten umiddelbart eftergivet, eftersom vi gjerne ville gjøre nogle Forandringer i dens Indhold, og vi have derfor foretrukket at sige: det er dens Beløb, vi kræve. Hidtil har man bebrejdet os, at vi ikke vare logiske. Man siger, at naar Befolkningen har Krav paa Krigsskattens Eftergivelse, er det ulogisk at tale om, at det skulde være Krigsskattens Beløb. Denne Bebrejdelse mødte vi forrige Gang. Nu kommer der et Forslag, som siger: Lad os faae Krigsskattolden ophævet. Nu vel, sige vi, vi kunne gjøre det, det er rigtignok en Omvei, det vide vi meget godt, men der er ikke Noget i Veien derfor. Strax møder man den Bebrejdelse: Men det er jo aldeles urimeligt af de Herrer nu at forlange det. Med andre Ord, hvorledes vi end tage Sagen, møde vi Indvendinger, og man er næsten tilbøielig til at bruge vore egne tidligere Indvendinger imod os selv, naar vi rette os efter de Herrer. Vi komme det Standpunkt imøde, som blev hævdet baade af den høitærede Minister, af den ærede Ordfører for Mindretallet og af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) ved Toldlovens Behandling, og saa bebrejder man os det. Det tage vi os nu imidlertid ikke nær. — Det glæder mig at have hørt den høitærede Minister saa stærkt udbille, at da man havde været enig om Forhøielse eller i alt Fald ikke Redskættelser for en stor Del, maatte for de fleste af de Artikler, som Krigsskattolden omhandler, vilde det være urimeligt at foretage disse Redskættelser eller at komme til det Resultat, som disse Redskættelser ville medføre. Det er netop det, vi sige, og deri finder jeg fra den høitærede Ministers Side en Bestyrkelse af, hvad jeg før sagde, at vi ved at vedtage Krigsskattoldens Bortfalden nu virkelig faae et Bant for, at Toldloven vil udkomme. Vi have i Virkeligheden ikke været enige om Noget, det maa vi nu vel erindre; thi vi have kun været enige under Forudsætning af, at der udkom en Toldlov, og saa have vi i Virkeligheden albrig været enige. Men det skal jeg se bort fra. Seg skal gaa ind paa, hvad den høitærede Minister sagde, at vi have været enige om alle disse Ting og fremdeles ere enige derom, og at Landsthinget er enigt med os derom, at man fra alle Sider er enig derom. Ligger saa ikke deri